

LIST KOMUNISTŮ A SYMPATIZUJÍCÍCH OKRESU Kladno
NOVINY STOLETÉ POKROKOVÉ TRADICE

***** technologickým gigantům.

Konečná dala svou funkci k dispozici. Na mimořádném sjezdu by ale měla dostat důvěru

Předsedkyně KSČM Kateřina Konečná dala na zasedání ÚV KSČM (18.10.) svou funkci k dispozici. Podle zdrojů iportal24.cz je však více než jisté, že svůj post obhájí i na mimořádném sjezdu, který je svolán na 13. prosinec.

Podle mluvčího strany Romana Rouna se mimořádný sjezd zaměří na zhodnocení současné situace a určení strategie pro nadcházející komunální volby. »Součástí sjezdu bude i volba předsedy strany, protože Kateřina Konečná, i přes plnou podporu všech členů Ústředního výboru, dala svou funkci k dispozici,« uvedl Roun. Konečná k rozhodnutí přistoupila poté, co KSČM ve volbách, do nichž šla v rámci hnutí STAČILO!, získala spolu se svými politickými partnery 4,3 procenta hlasů a opět se nedostala do Poslanecké sněmovny. »Nabídla jsem k dispozici svou pozici předsedkyně KSČM. Protože politická odpovědnost nemá být jen prázdnou marketingovou frází. Chci nechat své kolegy, delegáty a delegátky zhodnotit bez nátlaku, jakou cestou se má nyní vlastenecká autentická levice vydat. Nikdy mi nešlo o křeslo a funkce. Ostatně sama jsem svolání mimořádného sjezdu iniciovala,« uvedla Konečná. »Rozhodně ale mafiánským strukturám, pokryteckým politikům, prolhaným médii ani lokajům Bruselu a Ursuly von der Leyen pokoj nedám. Škoda, že k politické odpovědnosti neměl odvahu Fialův kabinet. Důvodů k tomu měli dost,« soudí KK, která zmínila mj. systematické porušování vlastních volebních programů u programové prohlášení vlády či skandály typu Dozimetr, IKEM, kampeličky či bitcoinové kauzy. I »bezprecedentní pokles reálných mezd, nejprudší zdražování v novodobé historii země, upřednostňování zájmů Kyjevu, Bruselu a Washingtonu před vlastními občany« či katastrofický výsledek digitalizace.

Delegáti sjezdu budou podle Rouna rozhodovat i o tom, zda komunisté zachovají dosavadní spolupráci s dalšími politickými subjekty. »V této oblasti nepředpokládáme zásadní změny, ale konečné rozhodnutí bude na účastnících sjezdu,« dodal mluvčí.

S ohledem na to, že má Konečná i nadále většinovou podporu ve straně, dá se předpokládat, že bude i nadále pokračovat ve funkci. Naopak Daniel Stržík by jako předseda hnutí STAČILO! měl skončit. Podle kuloárních informací by ho mohla vystřídat moderátorka Jana Bobošíková či europoslanec Ondřej Dostál. (pk) Iportal24

Jak se postaví nová vláda k bezpečnostním hrozbám?

Jedním z klíčových předvolebních témat byla bezpečnost, a jsem upřímně zvědavá, zda vláda, která nastoupí, dostojí svým slibům, že do naší země nepustí žádné migranty, kteří by ohrožovali naši bezpečnost. Šéf Národní centrály proti organizovanému zločinu Jiří Mazánek totiž v rozhovoru pro ČTK popsal aktuální trendy v kriminalitě a varoval před hlavním rizikem pro následující roky. Tím může být především nárůst násilné kriminality po skončení ukrajinsko-ruského konfliktu a příchodu mužů ze zákopů na české území. Podle Mazánka je zde »reálné riziko, že až ta válka jednou skončí, za ženami s dětmi, které tady jsou a pracují, přijdou muži ze zákopů. Žít několik let v zákopu znamená obrovskou frustraci a člověk v té frustraci může dělat řadu věcí,« uvedl. Hrozí podle něj i ozbrojené gangy: »Je to otázka toho, které osoby si sem použijeme, a když už je sem pustíme, jestli jsme schopni vymoci si právo na vlastním území.«

Mazánek upozornil také na přibývajícím počet případů tzv. moderního otroctví. Zločinci jsou společensky zdatní a své oběti ovládají vytvářením dluhů nebo tím, že pro ně vyřizují záležitosti na úřadech. I vzhledem k hrozcím rizikům a rostoucí kriminalitě považují za jeden z fatálních porušených slibů Fialovy vlády, že neadresovala stav bezpečnostních složek. Z dat z poloviny letošního roku bylo patrné, že k naplnění stavu chybí téměř šest tisíc příslušníků policie. Tato politika spolu s popsány riziky může vytvořit v následujících letech smrtelný elixír, který se nám může nepříjemně vymstít.

Fialův bilionový dluh

Návrh rozpočtu na příští rok v minulém týdnu ostře zkritizovala také Národní rozpočtová rada. Té vadí především to, že končící vláda neschválila rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury. Rada v souvislosti s tím mluví dokonce o porušování zákona. Rada také zkritizovala zvyšování odhadů příjmů státního rozpočtu na poslední chvíli a nelíbí se jí ani rozsah obranných výdajů v plánovaném rozpočtu ministerstva dopravy, které mají vyskočit na 20 miliard korun z pouhé stovky milionů korun letos. »Uvedené masivní meziroční navýšení obranných výdajů v kapitole ministerstva dopravy tak na základě dostupných údajů nelze pohledem aktuálního metodického přístupu NATO označit za důvěryhodné a vypadá spíše jako neoprávněné navýšení výdajů státního rozpočtu nad hodnotu stanovenou výdajovým rámcem,« stojí v dokumentu, který tak potvrzuje mou dlouhodobou kritiku navyšování výdajů na obranu jakožto jedné velké domů, s cílem sponzorovat válku a zároveň neschopnosti končící vlády čelit zbrojařské lobby. Peníze na obranu by měly jít především těm, kteří ji skutečně zajišťují, nikoliv na předražené stíhačky, zahraniční mise a předražené polní kuchyně. Obzvláště v situaci, kdy státní dluh za jedno vládní období vyroste o bilion.

Na ochranu mentálního zdraví

Nyní k dění v Bruselu, kde se minulý týden sešel jak Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů (IMCO), tak delegace pro vztahy s Čínou s lidovou republikou. A čeho se schůze týkaly? Ve výboru IMCO poslanci znovu hlasovali o apelu na Evropskou komisi, aby konečně přišla s návrhem, jak bojovat s návykovým designem online služeb. Znáte to, stáhnutá aplikace má automaticky zapnutá upozornění, která vám pak posílá pozdě večer ve snaze dostat vás zpět k mobilu, automatické přehrávání videí, mizející obsah, ale třeba i zaměřené algoritmy, které se vás doporučeným obsahem snaží udržet u obrazovky co nejdéle. Vzhledem k mentálnímu zdraví nás všech, a především pak našich dětí, si myslím, že by s tím měla Komise něco dělat a omezit giganty, jako je Meta, X nebo Google, v jejich snaze udržet nás co nejdéle u obrazovky a vytěžit z nás co nejvíce dat, aby je pak mohly prodat ostatním firmám, co na nás zamíří svou cílenou reklamu. Komisi k tomu vyzýváme již řadu let, ale stále se k ničemu nemá, jediné snad k omezení naší svobody a nabourání našeho soukromí biometrickými kontrolami věku či skenováním našich občanek. Neřekla bych, že když Google získá naše data z občanských průkazů, tak se na internetu můžeme cítit bezpečněji, a proto vždy volám po boji s návykovým designem, ale vždy proti nástrojům na ověřování věku, které ve skutečnosti mají za cíl likvidaci našeho soukromí a svěření ještě většímu objemu dat te

»Neziskovky« bez kontroly

Dále se hlasovalo o zavedení požadavků na transparentnost v zastupování zájmů třetích zemí na vnitřním trhu. Neboli pokud bude nějaká lobbystická skupina v EU přijímat peníze z třetích států, bude to u ní muset být transparentně uvedeno. Ale co se nestalo. Z tohoto byly opět vyjmuty tzv. neziskovky, které berou peníze a jejich cílem je »propagace demokracie«, což návrhu značně podráždí nohy. Vzpomeňme si, jak se kvůli programu STAČILO! na zavedení zákona o zahraničních agentech ozýval křik, a nyní nám podobné principy prosazují zákonodárci v samotném Bruselu.

Pirátko zas perlilo

Po sedmi letech se také poprvé sešli zástupci Evropského parlamentu a čínského Národního lidového kongresu. To je jistě pozitivní vývoj ve vztazích EU-Čína a malé okno naděje, že se vztahy mezi EU a Čínou zlepší po letech, kdy jsme na povel z USA poslušně vedli s Čínou obchodní válku. Naděje jsou pod Komisí, kde sedí von der Leyenová a Kallasová, velice nízké, ale přece.

Vyznamenala se však Pirátka Markéta Gregorová, která jaksi zapomněla, že reprezentuje české voliče a Evropský parlament, a místo toho stočila debatu na konflikt na Ukrajině. Představte si, že po sedmi letech očekáváte dialog o vztazích EU-Čína, a místo toho se vám dostane výsledku o tom, proč váš stát nezaujal tak sebedestruktivní stanovisko ke konfliktu na Ukrajině jako EU a končící vláda Petra Fialy, již byli Piráti po většinu jejího fungování loajální součástí, než byli odejiti dělat místo toho loajální opozici. Tak doufám, že se paní Gregorové nepodařilo naše vztahy s okolním světem nabourat, i když se jí nedá upřít zuřivá snaha Evropu ještě více od zbytku světa izolovat.

Sloučení? Cestu navrhovanou Petrem Drulákem odmítám!

Volební neúspěch hnutí STAČILO! otevřel hráz různým komentátorům, kteří dle svých schopností různě analyzují příčiny porážky a snaží se nastínit cestu hnutí STAČILO! do budoucna. Obšrná vnitrostraničská diskuze na toto téma je teprve před námi, ale neodpustím si jednu reakci už teď. A to reakci na postoj »patrona« hnutí STAČILO! Petra Druláka. Ten se v jednom z rozhovorů také zamýšlí nad otázkou: Jak dál? a navrhuje, aby vzniklo »jedno hnutí s jednou strukturou, protože nazrál čas pro překonání stran a strániček, které se hlásí ke konzervativní levici. STAČILO! či podobný subjekt s jiným názvem bude mít budoucnost jako jedno hnutí s jedním vedením a jednou regionální strukturou. Není zde místo pro samostatné strany komunistů, sociálních demokratů a dalších. Jedinou cestou je sloučení«. Jako komunistka a členka KSČM tuto cestu NAPROSTO ODMÍTÁM!

Komunistická strana má v naší historii své místo více než 100 let. Přestála represe první republiky, hrdinsky se probíjela obdobím nacistické okupace, 40 let budovala socialistickou alternativu, aby pak ustála změny v roce 1989 a dalších téměř 40 let bojovala za práva pracujících v podmínkách restaurovaného kapitalismu.

KSČM je bohatá nevěsta, proto je jasné, že se o ní bude ucházet stále více »zachránců levice«. KSČM disponuje majetkem, stabilním voličským jádrem kolem 3 %, má vlastní celostátní týdeník, vybudovanou strukturu, navázané mezinárodní vztahy. Jenže má také svou ideologii, která je jedinečná a rozhodně nesouzní s představami o existenci jakési »konzervativní levice«, na kterou se pan Drulák, spolek Svatopluk a konečně i hnutí STAČILO! neustále odvolává.

KSČM je pokroková strana. Programovým cílem KSČM je socialismus! Ten chápeme jako demokratickou společnost svobodných, rovnoprávných občanů, společnost politicky postavenou na maximální občanské samosprávě, prosperující a sociálně spravedlivou, pečující o zachování a zlepšování životního prostředí, zabezpečující lidem důstojnou životní úroveň a prosazující bezpečnost a mír. Program KSČM vychází z dialektického a historického materialismu, otevřeného novým myšlenkám, poznatkům a dialogu s mezinárodním komunistickým a levicovým hnutím.

Pro takovou stranu zde místo rozhodně JE! A bude, dokud bude vládnout režim založený na vykořisťování. A překonat tento systém je možné pouze v případě, že neopustíme své principy, že nepůjdeme do sebedestruktivních kompromisů a že budeme důsledně hájit hodnoty mezinárodní spolupráce, solidarity, pokroku a míru.

Osobně proto naprosto ODMÍTÁM jakoukoliv snahu o likvidaci KSČM! Letošní volby nepřinesly úspěch, který jsme očekávali. Nicméně KSČM prokázala, že je živoucím organismem, který je a bude na politické mapě potřebnější než kdy dřív.

KSČM nedáme! Petra Prokšanová

Hlavním městem Číny je Peking, nikoliv Tchaj-pej

FOTO - iportal24.cz/Marcela Špičková V Národním muzeu probíhá výstava »100 pokladů,

100 příběhů«. Představuje 131 vybraných děl z tchajwanského Národního palácového muzea, včetně slavného Nefritového zelí.

Více než sto vystavených předmětů představuje poklady ze sbírek čínských císařů, především z dynastie Čching, která vládla od poloviny 17. do počátku 20. století. Výstava je členěna do deseti tematických celků, které představují různá hlediska tradiční čínské kultury. Zároveň je doplněna interaktivními prvky a moderními technologiemi. Atraktivní? Lákavé? Ano. Žel, nikoli politicky korektní.

Proč představitelé české kultury a organizátoři obešli představitele Čínské lidové republiky a opět, jako již poněkolikrát, zahráli na tchajwanskou strunu? Proč opět porušujeme v absolutní většině světa a oficiálně i u nás mezinárodně uznávanou politiku »jedné Číny«?

Musím se však opakovat a připomenout nejen organizátorům, že to bohužel není výjimka. Čas od času zaznamenáváme nesmyslné a hloupé výroky některých našich politiků, které poškozují vzájemný obchod. Ten, kdo byl zvolen, případně jmenován do vysoké ústavní funkce, by si měl uvědomit, že reprezentantem čínského lidu je právě ČLR. Stát, který je jedním z pěti stálých členů RB OSN. Stát, který je nejsilnější ekonomikou světa, stát s vysokou dynamikou růstu, který pro nás představuje šanci na zvýšení vývozu výrobků pro tento vyspělý trh, který má mnohonásobně větší schopnost absorpce výrobků od našich podniků. Nakonec se každý mohl přesvědčit, kdo všechno byl v Pekingu na oslavách vítězství ve 2. světové válce.

A podobné je to i s výstavou, která probíhá v Praze. Existuje Úmluva OSN z roku 1970 o opatřeních k zákazu a zamezení nedovoleného dovozu, vývozu a převodu vlastnictví kulturních statků. A právě výstava v NM není v souladu s touto úmluvou.

Připomínám rovněž, že hlavním městem Číny je Peking, nikoliv Tchaj-pej a že česko-čínské vztahy mají větší váhu než vztahy mezi Českem a Tchaj-wanem.

JUDr. Vojtěch Filip, předseda předst. Česko-čínské smíšené obchodní komory

Zahradil by narovnal vztahy s Čínou

O jménu ministra zahraničí v Babišově vládě se aktuálně hovoří asi nejvíce, a sice v kontextu s tzv. kauzou Turek. Čerstvě zvolený poslanec, Motorista Turek, to má zřejmě spočítané, zejména pro Hrad bude ze známých důvodů, resp. »důvodů«, nepřijatelný, a tak se spekuluje, kdo nakonec usedne do křesla v Černinském paláci. Jedno zajímavé jméno se v kuloárech skloňuje... Jan Zahradil.

Někdejší europoslanec a také poslanec Parlamentu ČR je totiž autorem zahraničně politické koncepce Motoristů. Nemyslím proto, že se jedná o pouhou spekulaci. V každém případě je zřejmé, že Zahradil by se v nějaké roli (ministr, náměstek ministra...) v Černinském paláci objevit mohl, velký zájem o spolupráci jevil i sám Turek. Zahradil je v mezinárodní politice ošlehaným matadorem a na rozdíl od Lipavského ví, co je to diplomacie a podle mě si také dostatečně uvědomuje, že tak malá země jako Česká republika by ku prospěchu národní ekonomiky měla udržovat standardní vztahy především s velmocemi – teď mám na mysli Čínu. Tady jsou aktuální Zahradilova slova na dané téma, která v těchto dnech publikoval server seznam.cz: *»Je zapotřebí vrátit vztahy s Čínou do nějakého normálního koridoru takových vztahů, jaké s Čínou udržují evropské země typu Německo, Francie, Itálie a podobně. Nemusí se to dělat tak, jak se to dělalo za Miloše Zemana, ale není možné to hnát do opačného extrému. Česko má nyní nejhorší úroveň vztahů s Čínou od roku 1992. ... Čína nemá nic proti tomu, aby se s Tchaj-wanem udržovaly byznysové kontakty, aby se obchodovalo. Jde ale o to, aby česká diplomacie nezacházela s Tchaj-wanem v symbolické rovině jako se samostatným státem, kterým prostě i z pohledu ČR není. ČR ho diplomaticky neuznává, uznává politiku jedné Číny.«*

Uvidíme, jak nakonec Motoristé s Janem Zahradilem naloží a zda by ho provokativně protičínský prezident Pavel ve finále oním ministrem zahraničí jmenoval. Můj názor je ten, že pro českou zahraniční politiku by byl Zahradil v rámci možných variant nejideálnějším řešením. Jan Zahradil by byla moje jasná volba. I kvůli Číně, která pro nás představuje stěžejního obchodního partnera, ať se to někomu líbí, či nikoli.

Dušan Sedlák |portal

Polská detektivka:kdo zničil Nord Stream?

Možná hlubinní tvorové Tak se nám ta plynovodní detektivka začíná pěkně zamotávat. **Polsko**, ještě donedávna hlasitý advokát nekompromisního postupu proti ruským »energetickým zbráním«, teď skrze premiéra Donalda Tuska **oznamuje**, že vydání podezřelého Ukrajince do Německa rozhodně není v polském zájmu. A to i přesto, že právě Německo – tedy země, která Nord Stream financovala a považovala za svůj strategický projekt – má zájem případ objasnit. Zajímavé. Když

měl být pachatelem **Kremli**, šlo to jako po másle – obviňování, sankce, morální jistota. Ale jakmile se **vyšetřování** začalo podivně stáčet jiným směrem, zájem o »pravdu« se u některých evropských vlád začal vytrácet – včetně té české, když jí šéfoval osvětový vůdce Petr Fiala. Najednou to není vhodná doba, není to v zájmu, není to nutné. Možná ani bezpečné, protože by se skutečně zjistilo, kde se nachází **pravda**. **Donald Tusk, muž s bohatými zkušenostmi z evropských institucí, k tomu dodal, že »stydět by se mělo Rusko«.** To jistě, ale otázkou zůstává – za co přesně? Za samotnou existenci? Nebo za to, že tentokrát zrovna nevyhodilo do povětří potrubí, které mu zajišťovalo miliardové příjmy? Jistě, odsouzeníhodný je současný konflikt na Ukrajině, který vede právě Rusko. O tom žádná. Každá válka je totiž špatná.

Nabízí se ale ironická teorie, že **pachatelé** útoku na plynovod Nord Stream nejsou z východu ani z Kyjeva, ale z úplně jiné sféry – třeba z hlubin Baltského moře. Možná se jedná o novou formu ekologického aktivismu hlubinných chobotnic, které už měly dost geopolitiky a rozhodly se vyřešit energetickou závislost po svém.

Samozřejmě, není radno dělat unáhlené závěry. Ale faktem je, že čím déle se kolem Nord Streamu mlčí, tím méně to připomíná spravedlivé vyšetřování a tím víc geopolitické divadlo. Každý hraje svoji roli – Německo roli vyšetřovatele, Polsko bdělého ochránce vlastních zájmů a Ukrajina roli oběti, která nemůže být nikdy podezřelá.

Nakonec možná zjistíme, že pravda neleží ani v Moskvě, ani ve Varšavě, ani v Berlíně – ale na dně Baltu. Tam, kde už dávno leží i zbytky naší důvěry v evropskou upřímnost.

Jan Klán

Ivo Budil: Západ neobnoví Ukrajinu. Nebude na to

Profesor Ivo Budil v rozhovoru pro ParlamentníListy.cz analyzuje výsledek voleb, naděje voličů, ale také, co musejí udělat levicové strany, aby se opět mohly prodrat na výsluní. Ale věnoval se také pokračujícímu konfliktu na Ukrajině. A prozradil, jak podle něho Ukrajina dopadne. Foto: Repro YouTub

Volby sice od moci odstavily Fialovu vládu, nicméně nová většina není tak silná, jak naznačovaly průzkumy. A hnutí STAČILO! se do parlamentu nedostalo. Jak jste spokojen? To, co proběhlo, byly volby, nikoliv revoluce. Hlavním úkolem bylo odstranění vlády, která svou katastrofální neschopnost a vyprázdňenost zakrývala zamořením veřejného prostoru hysterickým militarismem a šovinistickými a implicitně rasistickými emocemi. Je vždy velmi nebezpečné snižovat kolektivní racionalitu, a přesně toto kabinet za masivní pomoci mainstreamových médií, politických neziskových organizací, expertů a aktivistů činil. Znovu jsme zažili pronásledování »vnitřního nepřítele« a perzekuci a stigmatizaci části obyvatel kvůli jejich uplatňování ústavního práva na svobodu projevu. Myslím, že členové odcházející vlády by měli přijmout s úlevou, že jejich trestuhodná činnost byla ukončena takto civilizovaným a nenásilným způsobem. Ukázalo se ale, že výrazná část voličů, pocházejících především ze střední a vyšší třídy, stále spojuje svůj společenský status s volbou neoliberálních politických stran. Tito lidé zatím nepocítili pokles své životní úroveň natolik dramaticky, nebo si to alespoň odmítají přiznat, aby opustili svoji komfortní zónu a hlasovali pro opozici.

Lidrem nové vlády bude Andrej Babiš. Je kritický ke Green Dealu, chce změny v ČT, není zapáleným podporovatelem pokračování války na Ukrajině. Co od něj lze čekat? Žijeme v neoliberálním finančním kapitalismu, v jehož rámci představovala Fialova vláda ortodoxní konzervativní křídlo v maximální míře loajální vůči imperiálnímu atlantickému jádru. Babiš je v neoliberálním světě pragmatickým reformistou se sklony k opatrnému patriotismu. Produktivní hospodářství je mu bližší než finanční spekulace.

Uvědomuje si nebezpečí zatažení ČR do zástupné války na Ukrajině. Není to však osobnost, která by se zásadním způsobem vzepřela neoliberálnímu systému. Přínosem jeho případné vlády může být částečná rehabilitace zdravého rozumu, ukončení státních represí vůči politickým a ideologickým oponentům, rezervovanější přístup k podpoře ukrajinského režimu a zpomalení, i když nikoliv zastavení či zvrácení civilizačního úpadku. Musí se ale vybavit dostatkem tvrdosti a rozhodnosti, s nimiž bude čelit nesmiřitelnému nepřátelství mainstreamových médií, neziskových organizací podporovaných vesměs ze zahraničí, vlivných akademických kruhů a významné části veřejnosti. První výstřely nového kola studené občanské války zazněly několik hodin po volbách. Řečeno vojenskou terminologií, nacházíme se na počátku září 1914, kdy byla zastavena na Marně německá ofenzíva. Před námi se ale rysují léta zákopových bojů s nejistým výsledkem.

Nakonec se mnohem víc opozičních voličů přiklonilo právě k Babišovi, než k SPD nebo STAČILO!. Co je to za lidi a proč tak učinili? Byli to lidé, kteří se v první řadě chtěli zbavit vlády Petra Fialy. Je nicméně skutečností, že obě zmíněná opoziční seskupení působila poměrně nesourodě, a proto nevyzpytatelně, zatímco s kabinetem A.Babiše již měli voliči přímou zkušenost, byť v některých ohledech rozporuplnou. STAČILO! se nedokázalo plně prezentovat jako moderní levice 21. století zbavená aktivistických excesů a předlistopadové nostalgie, která by svými vizemi a energií znovu získala důvěru tradičních podporovatelů, zaměstnanců, dělníků, učitelů, studentů, drobných podnikatelů, důchodců a mnohých intelektuálů. SPD sice zaujala snahou sjednotit relevantní vlastenecké síly, ale výsledkem byl vnitřně nesourodý svazek patriotů, konzervativců a marginalizovaných a sociálně ohrožených skupin obyvatel a neoliberálních ekonomů a aktivistů, umístěných na předních místech kandidátek. Očekávaná synergie v rámci STAČILO! a SPD, která by strhla a mobilizovala voliče, tak nenastala

Jak si vykládáte Babišovo neustálé zdůrazňování našeho „ukotvení“ v EU a NATO? Andrej Babiš dostal poměrně silný mandát k tomu, aby napravil škody způsobené odcházející vládou, obnovil poškozenou reputaci země v zahraničí, a to především u našich sousedů, a udržel stabilitu národního hospodářství a sociální smír v zemi v podmínkách hospodářské stagnace, deindustrializace, zadlužení a počínajícího sociálního chaosu v zemích západní Evropy. To je nesmírně obtížný úkol. Nezapomeňme, že ČR není politicky a ekonomicky plně svrchovaná země, existuje zde vlivná neoliberální a globalistická „pátá kolona“ a Babiš to velmi dobře ví. Vyřešení našeho vztahu k EU a NATO vyžaduje mladšího a více vizionářského státníka, který bude již jednat v odlišné geopolitické konstelaci.

Vy často hovoříte o nutnosti emancipace naší země od těchto organizací. Co když o to volič prostě dominantně nestojí? Jsem ale přesvědčen, že jestliže má naše země zabránit svému úpadku a zchudnutí a plnohodnotně využít svůj zbývající potenciál, musí svoji dlouhodobou strategii a národní zájem zaměřit společně s dalšími středoevropskými státy na odpoutání se od stagnujícího a kořistnického amerického impéria a jeho klientů v západní Evropě. Naše místo je v eurasijském hospodářském prostoru, který prožívá bezprecedentní hospodářský a sociální rozvoj a do něhož se po dvou staletích západní hegemonie vrací těžiště světové politické a ekonomické moci. Naš průmysl může zažít nový rozkvět při probíhající industrializaci, modernizaci a urbanizaci zemí globálního Jihu, v nichž žije většina obyvatel planety. Mezinárodní spolupráce nesmí probíhat jako imperiální „hra s nulovým součtem“, ale jako harmonie a oboustranně výhodná synergie zájmů.

Eurokritické síly zvolené do sněmovny – Motoristé sobě a SPD – v zásadě uznávají, že arbitrární odchod ČR z EU není možný. Že je třeba proti Green Dealu bojovat ve spolupráci s obdobnými silami v jiných zemích a věřit v jejich vítězství. Jak na tento postup nahlížíte? Měli by si uvědomit, že Green Deal a další iracionální projekty a aktivity EU jsou pouhým symptomem špatně nastaveného politicko-ekonomického modelu současného kapitalismu, který se od konce 70. let 20. století nalézá v neoliberální fázi. V jejím rámci je kapitál převáděn z produktivních oblastí do finanční a spekulativní sféry. Výsledkem je deindustrializace, technologická stagnace, pokles životní úrovně střední třídy, úpadek technické a všeobecné vzdělanosti, zadlužování a ztráta důstojného mezinárodního postavení západních zemí. Bez zásadní ekonomické a politické změny spočívající v obnově produktivního hospodářského systému a veřejné kontrole kapitálu jsou veškeré pokusy o změnu jen kosmetickým zastíráním projevů smrtelné choroby.

Jaký postup by měla do budoucna zvolit levice, která selhala v rámci projektu STAČILO!? Současná levice by se měla poučit u svých velkých sociálně demokratických předchůdců v 19. století, kteří se do jisté míry nalézali v podobné situaci. Po porážce jakobínů se zdálo, že radikální levice byla pomíjivou historickou epizodou, ale průmyslová revoluce a vznik dělnické třídy ji opět vzkřísily k životu. Tehdejší levice stála proti státu raného průmyslového kapitalismu ovládaného oligarchií a buržoazií, dnešní levice zdecimovaná neoliberalismem má proti sobě stát, jenž je nástrojem globální finanční oligarchie. Soc.dem. 19. století proto musela vybudovat výkonnou organizaci a masovou a disciplinovanou členskou a voličskou základnu opírající se o sugestivní a mobilizující ideologii jako protiváhu státu, jenž se nacházel v rukách jejích protivníků. Pokud chce dnešní levice přežít, musí se vrátit ke svým kořenům, efektivní organizaci, sladění svého programu s potřebami »lidí práce« a osvojení jazyka, který bude jasně a srozumitelně pojmenovávat klíčové problémy současné doby. Jedním z největších triumfů nepřátel levice je všeobecně rozšířené mínění, že takzvaný progresivismus a neomarxismus paralyzující intelektuální život dnešního Západu jsou levicové směry. Není to pravda. J Pokud si levice výše uvedené skutečnosti neuvědomí, neobnoví se jako relevantní politická síla.

Čeho se dočkáme od války na Ukrajině a rizik, které z ní vyplývají? Současná americká administrativa si pravděpodobně uvědomuje, že vojenská porážka Ukrajiny by měla daleko širší globální důsledky pro postavení USA než předchozí neúspěchy ve Vietnamu, Iráku nebo Afghánistánu. Proto z konfliktu postupně couvá, respektive bude se na něm podílet prostřednictvím svého vojensko-průmyslového komplexu prodejem zbraní evropským spojencům Ukrajiny. Nebezpečí eskalace je nicméně vysoké a ohrožuje především Evropu. Nedomnívám se vzhledem k dosavadnímu vývoji konfliktu, že skončí konsenzuálním mírovým jednáním, případně dlouhodobým zmrazením. Ruská federace pokládá současný kyjevský režim za bezpečnostní hrozbu, kterou je třeba trvale odstranit. Tohoto cíle pravděpodobně dosáhne. Po definitivním připojení ruskojazyčných regionů a zřejmě i Oděsy k Ruské federaci zde zůstane lidsky vyčerpaný a hospodářsky neživotaschopný hospodářský útvar, jehož budoucnost je krajně nejistá. Jedno je však zřejmé, na jeho případné obnově se nebudou podílet západní státy. V té době na to již nebudou mít dostatek prostředků.

OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2,

tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 0e.mail ov.kladno@kscm.cz,

WEB://<http://kladno.kscm.cz> **MIČ 47 437**

Nevyžádané příspěvky se nevracejí

Kalendáře na rok 2026 k dispozici na OV KSČM – 70 Kč